

[Kaj Andresen.]

øjeblikket var hos kommunerne for låne- midler til byggemodning. Vil man stadig hævde, at det med gennemførelsen af en tilbudspligt, som skal sikre en aktiv jord- politik fra kommunernes side, er nok at stille 150 mill. kr. til rådighed pr. år? Jeg tror, at effektiviteten af en jordlovgivning ikke alene afhænger af regler og bestemmel- ser, men også af de beløb, der sættes ind til jordkøb og byggemodning.

Disse synspunkter har tilsyneladende også tilslutning i venstrekredse. I det tidligere nævnte referat af en betænkning over jord- lovgivning hedder det:

„De lokale myndigheder skal have øko- nomisk mulighed for en sådan planlæg- ning på længere sigt, eventuelt gennem en udvidelse af midlerne i statens bolig- fond.“

Med denne tilslutning fra venstrekredse siger jeg: lad os så få den boligfond forhøjet til de 500 mill. kr.

I den forbindelse vil jeg tilføje, at det også er af afgørende betydning, hvordan kommunen afhænder jorden til brugeren. Skal hjemtagelse af store gevinster hos de nye ejere hindres, må der findes andre veje for afhændelse end almindeligt salg. I socialdemokratiet tror vi, at såvel tilbage- købsret som tilbagefaldspligt eller afhæn- delse af jord på lejevilkår er anvendelige veje, der hver for sig kan være med til at forhindre ny spekulation.

Det er vor opfattelse, at forslaget om til- budspligt med det nødvendige supplement kan være et acceptabelt led i en samlet jordlovgivning, men forslaget her løser ikke problemerne til bunds, og vi vil under ud- valsbehandlingen søge at få manglerne rettet.

Poul Schlüter: Det lovforslag om tilbuds- pligt, vi nu behandler, vil vi fra det kon- servative folkepartis side bidrage til at fremme gennem udvalgsforhandlingen. Vi tror, det er et praktisk og realistisk for- slag, som løser sin opgave.

En tilbudspligt med hensyn til større jordarealer vil være en betydelig fordel for kommunerne og dermed for den almene interesse, som jo bæres af kommunerne, uden samtidig at være en alvorlig gene for privatinteresser. Det, tilbudspligten fører

med sig, er, at kommunerne får en chance for at købe jord på et tidspunkt, hvor de store prisstigninger endnu ikke er sket. Til forskel fra en anden mulig løsning på pro- blemet, der bygger på en forkøbsret, er der jo i tilbudspligten ikke tale om at åbne adgang til at gribe ind i ejendomshandler, som allerede er afsluttet.

Jeg synes, det er fornuftigt, når lovfors- laget bygger på den hovedtanke, at lovens regler skal anvendes inden for vore 42 by- udviklingsområder, og jeg synes også, det er fornuftigt, når der gælder den begræns- ning, at tilbudspligten alene gælder arealer, som er på 6.000 m² eller mere. Det vil altså sige, at loven skal gælde inden for de om- råder, man har planlagt at skulle bebygge inden for en 15 års periode. Jeg ser, at indenrigsministeren efter lovens tekst vil kunne udstrække lovens anvendelse til også at gælde inden for områder, hvor det skøn- nes nødvendigt efter den pågældende kom- munalbestyrelses opfattelse af hensyn til at sikre en kommende byudvikling, altså uden for de nuværende 42 byudviklingsområder. En sådan hjemmel har jeg ingen betænke- lighed ved. Vi må jo se i øjnene, at plan- lægningen kan fordre, at man langsomt modner en byudvikling i et eller andet om- råde, og så ville det være forkert, om ikke den fordel, loven byder kommunerne, kunne udnyttes.

Der er nogle undtagelser i loven, som jeg også synes er saglige og meget fornuft- betonede. Loven skal ikke kunne gælde, når der er tale om overdragelse mellem nært beslægtede, eller hvis der er et særligt for- hold mellem ejeren og erhververen som f. eks. inden for en større erhvervs-koncern. Jeg tror, det er rimeligt, at der er disse undtagelser fra lovens eget hovedprincip.

Naturligvis er det ganske afgørende, hvor lang en frist man indrømmer kommunerne for overvejelse af, om de vil modtage et tilbud. Lovforslaget går ind for, at fristen skal være 6 uger, og der er vel også meget, som taler for, at det er en passende frist. Alligevel er der i min gruppe ønske om nærmere at studere under udvalgsbehand- lingen, om der er mulighed for at afkorte denne frist, for jo længere den er, des mere generende er den for ejeren af ejendommen, fordi han hindres i at gennemføre disposi- tioner om salg til privat side. Men natur-